

dotyczących rozwoju branży, gałęzi lub działów gospodarki, rozwoju techniki, przyszłych zmian sytuacji gospodarczej (w szczególności na rynku konsumpcyjnym i rynkach zagranicznych) i powiązanych z tym zmian cen i przeliczników.

2. Właściwi ministrowie oraz Przewodniczący Państwowej Komisji Cen zapewnią jednostkom gospodarki uspołecznionej warunki niezbędne do systematycznego opracowywania prognoz, o których mowa w ust. 1, w szczególności w odniesieniu do przyszłych zmian cen i przeliczników.

§ 4. 1. Do oceny ekonomicznej efektywności zamierzeń rozwojowych finansowanych kredytem bankowym stosuje się w rachunku stopę dyskontową w wysokości równej stopie oprocentowania kredytu, właściwej dla danego rodzaju zamierzenia. Do oceny ekonomicznej efektywności zamierzeń rozwojowych finansowanych z innych źródeł, objętych niniejszą uchwałą, stosuje się stopę dyskontową w wysokości 8%.

2. W celu zapewnienia informacji niezbędnych w planowaniu i polityce gospodarczej dla wszystkich zamierzeń rozwojowych finansowanych kredytem bankowym o oprocentowaniu innym niż 8% należy ponadto sporządzać uzupełniający rachunek ekonomicznej efektywności przy zastosowaniu stopy dyskontowej w wysokości 8%.

§ 5. 1. Zasady oceny oraz metody sporządzania rachunku ekonomicznej efektywności zamierzeń rozwojowych określa Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów.

2. Zamierzenia rozwojowe mogą być podejmowane pod warunkiem spełnienia minimalnych warunków ekonomicznej efektywności określonych powszechnie dla wszystkich branż w ramach zasad, o których mowa w ust. 1. Jeżeli warunki te nie są spełnione, ale społeczne lub inne ważne względy (np. bilans) przemawiają za koniecznością realizacji zamierzenia rozwojowego, to decyzję w tej sprawie podejmuje właściwy minister (kierownik urzędu centralnego), wojewoda lub prezydent miasta wyłączonego

z województwa, a w odniesieniu do zamierzeń rozwojowych jednostek inicjujących — dyrektor jednostki w ramach posiadanych środków.

3. Jeżeli minimalne warunki ekonomicznej efektywności, o których mowa w ust. 2, nie mogą być w określonych branżach spełnione ze względu na poziom i układ cen, Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów może na wniosek właściwego ministra ustalić zindywidualizowane warunki.

4. Minister Rolnictwa opracuje w terminie do dnia 31 grudnia 1974 r. zasady oceny ekonomicznej efektywności zamierzeń rozwojowych w rolnictwie, opierając się na zasadach, o których mowa w ust. 1.

5. W stosunku do zamierzeń rozwojowych, których prawidłowa wycena wartości efektów nie jest możliwa, albo dotyczących wyrobów (usług) dotowanych stosuje się zasady względnej oceny ekonomicznej efektywności określone przez Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów.

§ 6. Ministrowie (kierownicy urzędów centralnych), przy współpracy odpowiednich instytucji, zapewnią w terminie do końca 1974 r. przeszkolenie pracowników podległych jednostek organizacyjnych, którzy zajmują się oceną ekonomicznej efektywności zamierzeń rozwojowych.

§ 7. Tracą moc:

- 1) uchwała nr 103 Rady Ministrów z dnia 7 czerwca 1969 r. w sprawie metod oceny i klasyfikowania nowo rozpoczynanych inwestycji przemysłowych w latach 1971—1975 (Monitor Polski Nr 24, poz. 186),
- 2) decyzja nr 139 Prezydium Rządu z dnia 29 września 1971 r. w sprawie metody oceny ekonomicznej efektywności inwestycji realizowanych w oparciu o zakupy kredytowe.

§ 8. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i stosuje się do inwestycji i innych zamierzeń rozwojowych podejmowanych począwszy od dnia 1 stycznia 1975 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. M. Jagielski

165

UCHWAŁA Nr 179 RADY MINISTRÓW

z dnia 30 lipca 1974 r.

o uchyleniu uchwały w sprawie zgłaszania nie eksploatowanych kabli i przewodów.

Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Traci moc uchwała nr 1066 Prezydium Rządu z dnia 31 grudnia 1955 r. w sprawie zgłaszania nie eksploatowa-

nych kabli i przewodów (Monitor Polski z 1956 r. Nr 14, poz. 221 i z 1961 r. Nr 1, poz. 7).

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

166

ZARZĄDZENIE Nr 70 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 31 lipca 1974 r.

w sprawie przenoszenia kredytów między paragrafami budżetu centralnego.

Na podstawie art. 58 ust. 4 ustawy z dnia 25 listopada 1970 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. Nr 29, poz. 244) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) obowiązani są uzyskać zgodę Ministra Finansów na doko-

nanie przeniesienia kredytów między paragrafami budżetu centralnego, jeżeli:

- 1) wskutek przeniesienia kredytów między paragrafami objętymi różnymi grupami paragrafów klasyfikacji budżetowej zwiększy się kwota kredytów w następujących grupach:

- a) osobowy fundusz płac (§ 11, 12, 16 i 18),
  - b) różne wydatki osobowe i świadczenia społeczne (§ 13 do 15 i 21 do 25),
  - c) materiały i usługi (§ 31 do 39),
  - d) dotacje dla przedsiębiorstw (§ 51 do 63),
- 2) wskutek przeniesienia kredytów między paragrafami objętymi jedną grupą lub różnymi grupami paragrafów zwiększy się kwota kredytów w następujących paragrafach:
- § 11 — Wynagrodzenia wynikające ze stosunku pracy,
  - § 34 — Fundusz reprezentacyjny,
  - § 48 — Dotacje dla organizacji społecznych i inne.
2. Zgoda Ministra Finansów nie jest wymagana na przeniesienia mające na celu zwiększenie kwot kredytów

budżetu centralnego w § 54 „Finansowanie ujemnych różnic budżetowych” i w § 55 „Dotacje przedmiotowe nie limitowane”.

§ 2. Przenoszenie kredytów między paragrafami budżetu centralnego w częściach dotyczących Ministrów Obrony Narodowej i Spraw Wewnętrznych regulują odrębne przepisy.

§ 3. Traci moc zarządzenie nr 6 Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 stycznia 1971 r. w sprawie przenoszenia kredytów między paragrafami budżetu centralnego (Monitor Polski Nr 5, poz. 31).

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 7 dni od daty ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *P. Jaroszewicz*

167

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMISJI PLANOWANIA PRZY RADZIE MINISTRÓW

z dnia 26 lipca 1974 r.

w sprawie kryteriów i metod oceny ekonomicznej efektywności inwestycji produkcyjnych i innych zamierzeń rozwojowych.

Na podstawie § 5 ust. 1 uchwały nr 173 Rady Ministrów z dnia 12 lipca 1974 r. w sprawie oceny ekonomicznej efektywności inwestycji i innych zamierzeń rozwojowych (Monitor Polski Nr 28, poz. 164) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ustala się ramowe wytyczne w sprawie metody ekonomicznej efektywności inwestycji produkcyjnych, zamierzeń z zakresu postępu technicznego, organizacyjnego, współpracy gospodarczej i naukowo-technicznej z zagranicą oraz zamierzeń, których realizacja opiera się na licencjach zagranicznych, zwane dalej „ramowymi wytycznymi”, stanowiące odrębne wydawnictwo.

2. Ilekroć w zarządzeniu jest mowa o zamierzeniach rozwojowych, należy przez to rozumieć inwestycje produkcyjne oraz zamierzenia wymienione w ust. 1.

3. Metodę, o której mowa w ust. 1, należy stosować przy przeprowadzaniu oceny ekonomicznej efektywności:

- 1) kredytowanych inwestycji produkcyjnych o kluczowym znaczeniu dla rozwoju gospodarki narodowej, a także pozostałych branżowych kredytowanych inwestycji produkcyjnych,
- 2) inwestycji produkcyjnych dotowanych z budżetu Państwa, podejmowanych na podstawie uchwał Rady Ministrów, decyzji Prezydium Rządu, właściwego ministra (kierownika urzędu centralnego) bądź — w wypadku inwestycji planu terenowego — wojewody lub prezydenta miasta wyłączonego z województwa,
- 3) zamierzeń z zakresu postępu technicznego i organizacyjnego, ujmowanych w planach postępu technicznego ministerstw, zjednoczeń lub innych jednostek równorzędnych,
- 4) zamierzeń z zakresu współpracy gospodarczej i naukowo-technicznej z zagranicą oraz realizowanych w oparciu o licencje zagraniczne,
- 5) programów rozwoju organizacji gospodarczych (zjednoczeń, kombinatów itp.) oraz wzajemnie powiązanych zamierzeń rozwojowych.

4. W wypadkach uzasadnionych specyficznymi warunkami podejmowania decyzji, dotyczących zamierzeń roz-

wojowych w danej branży lub dziedzinie gospodarowania, ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) mogą wydać w porozumieniu z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów wytyczne branżowe. Wytyczne te powinny uzupełniać ramowe wytyczne i nie mogą naruszać zawartych w nich rozwiązań metodycznych.

§ 2. Ocenę ekonomicznej efektywności własnych inwestycji przedsiębiorstw (inwestycji funduszowych) oraz zamierzeń z zakresu postępu technicznego nie wymienionych w § 1 ust. 3 pkt 3, podejmowanych na podstawie decyzji dyrektora przedsiębiorstwa, placówki naukowo-badawczej lub innej równorzędnej jednostki gospodarki społecznej — przeprowadza się według zasad określonych w ramowych wytycznych przy zastosowaniu wzorów uproszczonych.

§ 3. 1. Ocenę ekonomicznej efektywności przeprowadza się w ramach prac przygotowawczych do podjęcia decyzji. Elementy i wynik rachunku oraz omówienie czynników, których nie można ująć w rachunku, należy traktować jako integralną część dokumentacji, na której podstawie decyzje te są podejmowane.

2. Ocenę ekonomicznej efektywności inwestycji kredytowanych uzupełnia się analizą finansową dotyczącą spłaty kredytu i uwzględniającą podatek obrotowy oraz inne obciążenia na rzecz budżetu Państwa.

§ 4. 1. Przez prace przygotowawcze, o których mowa w § 3 ust. 1, należy rozumieć prace prowadzone w ramach procesu programowania, planowania i projektowania inwestycji (w tym w szczególności w ramach opracowywania założeń techniczno-ekonomicznych) bądź w ramach cyklu badawczo-rozwojowo-wdrożeniowego w stosunku do pozostałych zamierzeń rozwojowych. Ocenę ekonomicznej efektywności należy przeprowadzać kolejno na poszczególnych etapach powyższych prac, precyzując ściślej elementy i wyniki rachunku efektywności.

2. Po zakończeniu okresu osiągania projektowanej zdolności produkcyjnej inwestycji należy ponownie przeprowadzić rachunek ekonomicznej efektywności opierając się na faktycznie uzyskanych efektach i poniesionych na-